

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 1Er/2774/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113239533
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Milták
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1113239533.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v exekučnej veci oprávneného: E.. Š. P., W. XX, XXX XX Bratislava, zast. JUDr. Elena Ľalíková, advokátka, Podbrezovská 34, 831 06 Bratislava, proti povinnému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Usačeva, Lehotského 4, 811 05 Bratislava, pre vymoženie uloženej povinnosti s príslušenstvom, o námietkach povinného proti exekúcii, o námietkach povinného proti trovám exekúcie a o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd námietky povinného proti exekúcii z a m i e t a.

Súd námietky povinného proti trovám exekúcie z a m i e t a.

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava I v Bratislave dňa 20.11.2013 pod č. 5101 082264 poveril súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Usačeva, Lehotského 4, 811 05 Bratislava /EX 20401/2013/ podľa ust. § 45 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, č.k. 4C 88/2010-118 zo dňa 24.09.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11Co 2/2013-164 zo dňa 25.09.2013 na vymoženie uloženej povinnosti s prísl. a trov exekúcie.

Exekučné konanie sa v predmetnom prípade začalo dňa 18.11.2013 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi.

Súdny exekútor dňa 23.12.2013 postúpil súdu na rozhodnutie námietky povinného proti exekúcii, námietky povinného proti trovám exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 19.12.2013. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 16.12.2013. Dňa 19.12.2013 povinný osobne podal námietky na exekútorský úrad. Povinný podal námietky proti exekúcii a proti trovám exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

Povinný v námietkach proti exekúcii namietal, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré bránia vykonateľnosti exekučného titulu a zároveň sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Povinný námietky odôvodnil tým, že generálny prokurátor SR dňa 03.12.2013 podal na dovolací súdu mimoriadne dovolanie, ktorým napadol rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.09.2013, č.k. 11Co 2/2013-164 a navrhol zrušenie rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24.09.2012 č.k. 4C 88/2010-118 v časti, v ktorej súd prvého stupňa uložil odporcovi (povinnému) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (oprávnenému) istinu vo výške 150.000,00€ a náhradu trov konania. Povinný zároveň navrhol odklad vykonateľnosti mimoriadnym dovolaním napadnutých rozhodnutí v súlade s ust. § 243ha ods. 1 O.s.p. Povinný má za to, že počnúc dňom 03.12.2013 nastala okolnosť, ktorá bráni vykonateľnosti exekučného titulu a žiadal súd, aby námietkam povinného vyhovel a exekúciu zastavil. Povinný v

námietkach proti exekúcii zároveň poukázal na skutočnosť, že v súlade s ust. § 47 ods. 4 Exekučného poriadku je povinnosťou exekútora v prípade, ak exekúcia postihuje majetok alebo práva štátu, doručiť povinnému spolu s upovedomením o začatí exekúcie aj oznámenie, v ktorom označí majetok podľa § 61c ods. 2 Exekučného poriadku. Je nesporné, že exekúciou má dôjsť k postihu majetku, prípadne práva štátu a teda exekútor mal doručiť povinnému aj oznámenie, v ktorom by označil majetok, ktorý chce exekúciou postihnúť s cieľom, aby povinný mohol a mal právo podať návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. k) Exekučného poriadku. Povinný má za to, že exekútor si uvedenú povinnosť nesplnil, a teda povinnému nedoručil spolu s upovedomením o začatí exekúcie aj oznámenie, v ktorom by označil majetok podľa § 61c ods. 2 Exekučného poriadku. Podľa názoru povinného v danom prípade existujú dôvody na zastavenie exekúcie ustanovené v § 57 ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, t.j. exekúciou sa má postihnúť vec, ktorá nepodlieha exekúcii podľa Exekučného poriadku a osobitného zákona. Povinný zároveň podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku vzniesol aj námietku proti trovám konania a navrhol súdu, aby zaviazal oprávneného zaplatiť trovy exekučného konania.

Súd výzvou zo dňa 14.01.2014 vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby sa k predmetným námietkam povinného vyjadril.

Právny zástupca oprávneného výzvu súdu prevzal dňa 27.01.2014, k námietkam povinného sa nevyjadril.

Podľa ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok

1Er 2774/2013

Ex 20401/2013

exekútor upustil od vykonania exekúcie / § 46 /, o námietkach netreba rozhodnúť.

Súd zo spisu sp.zn. 1Er 2774/2013 zistil, že exekučné konanie prebieha na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, č.k. 4C 88/2010-118 zo dňa 24.09.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11Co 2/2013-164 zo dňa 25.09.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.11.2013 a vykonateľnosť dňa 12.11.2013. Povinnému bola na základe exekučného titulu uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu vo výške 150.000,00€, ako aj trovy právneho zastúpenia vo výške 7.913,40€ a trovy odvolacieho konania vo výške 879,76€, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie. Námietky povinného proti exekúcii musia byť odôvodnené v súlade s ust. § 50 ods.1 Exekučného poriadku. Účastník konania na strane povinného nesie dôkazné bremeno, t.z. je povinný preukázať, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo je povinný preukázať, že sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

Po preskúmaní námietok povinného proti exekúcii, súd dospel k záveru, že povinný neuviedol žiadne zákonné dôvody, ktoré by umožnili súdu námietkam povinného proti exekúcii vyhovieť.

Povinný vo svojich námietkach proti exekúcii poukazoval na skutočnosť, že exekúcia je neprípustná, lebo postihuje majetok alebo práva, ktoré sú z exekúcie vylúčené alebo nepodliehajú exekúcii podľa Exekučného poriadku resp. osobitných zákonov. Súd poznamenáva, že v prípade, ak by sa stotožnil s tvrdeniami povinného, že exekúcie by postihla majetok, ktorý je z exekúcie vylúčený (teda podľa vyjadrení v námietkach vlastne celý majetok povinného) a z tohto dôvodu by námietkam povinného vyhovel a následne exekúciu v celom rozsahu zastavil, došlo by k vylúčeniu zákonnej možnosti viesť voči takejto právnickej osobe nútený výkon súdnych rozhodnutí v konaní podľa Exekučného poriadku.

Zákon v tomto prípade neposkytuje stanoveným subjektom úplné vyňatie z exekúcie tým, že by ich explicitne uvádzal ako subjekty, proti ktorým je exekúcia absolútne neprípustná. Súd v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu SR č.k. II.ÚS 509/2010-27, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že z exekúcie sú vylúčené podľa zákona len konkrétne časti majetku, čo úplne nevyklučuje možnosť existencie majetku, ktorý zo zákona nie je vylúčený z exekúcie. Je na exekútorovi zvoliť si spôsob exekúcie a až potom je možné zistiť, či tento spôsob by viedol k postihnutiu majetku (vecí, práv a pohľadávok), ktoré sú podľa príslušných právnych predpisov vylúčené z exekúcie, a preto vo vzťahu k nim možno exekúciu zastaviť. Na tomto mieste súd zdôrazňuje, že právnou podstatou súdnej exekúcie je ručenie povinnej osoby za nútene vymáhané nároky celým jej majetkom s výnimkou toho majetku, ktorý je preukázateľne (skutkovo) podľa osobitných zákonov vylúčený z exekúcie. Z exekúcie v danom prípade nie je vylúčený konkrétny subjekt, dokonca ani celý jeho majetok, ale len jeho jednotlivé časti (veci, práva a pohľadávky). Potvrzuje to aj znenie § 8 ods. 10 zákona o rozpočtových pravidlách a § 18a zákona o správe majetku štátu. Keby súd námietkam povinného vyhovel, svojim rozhodnutím by úplne a v celom rozsahu vylúčil možnosť súdnej exekúcie bez toho, aby bolo spoľahlivo preukázané, že povinný nemá iný majetok, ktorý z exekúcie nie je vylúčený. Tým by zasiahol do základného práva oprávneného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, pretože mu neposkytol možnosť byť v konkrétnom prípade účastníkom konania.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu, tento zákon upravuje správu majetku vo vlastníctve Slovenskej republiky (ďalej len "majetok štátu") vo verejnoprospešnej a nepodnikateľskej sfére, ktorú vykonáva správca majetku štátu (ďalej len "správca"), a to

- a) štátna rozpočtová organizácia a štátna príspevková organizácia, 1)
- b) štátny fond, 2)
- c) verejnoprávna inštitúcia, ak na základe zákona 3) spravuje majetok štátu,
- d) iná právnická osoba, ak na základe zákona 3a) spravuje majetok štátu.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu, tento zákon sa nevzťahuje na

- a) nakladanie s majetkom štátu, pri ktorom dochádza k plneniu záväzkov 4) v rámci predmetu činnosti správcu alebo v súvislosti s ním,
- b) nakladanie s majetkom štátu, ktoré upravujú osobitné predpisy, 5)
- c) hospodárenie s peňažnými prostriedkami štátu, ktoré upravuje osobitný predpis, 5a)
- d) správu cenných papierov. 6)

Podľa ust. § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu, na účely tohto zákona majetkom štátu sú veci vo vlastníctve Slovenskej republiky vrátane finančných prostriedkov, ako aj pohľadávky a iné majetkové práva Slovenskej republiky. Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu v súlade s týmto zákonom. Správca podľa § 1 ods. 1 písm. a) a b) nemôže nadobúdať majetok do svojho vlastníctva. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Správca koná v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje, alebo sporného majetku, ktorého správcom by mal byť podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

1Er 2774/2013
Ex 20401/2013

Podľa ust. § 18a ods. 1 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu, na majetok štátu v správe správcu uvedeného v § 1 ods. 1 nemožno uskutočniť *) konkurzné konanie a vyrovnacie konanie podľa osobitných predpisov. 24a)

Podľa ust. § 2 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, verejnými prostriedkami sú finančné prostriedky, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy; verejnými prostriedkami sú aj prostriedky Európskej únie a odvody Európskej únie.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, subjektmi verejnej správy sú právnické osoby zapísané v registri organizácií vedenom Štatistickým úradom Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu 3) a zaradené vo verejnej správe v súlade s jednotnou metodikou platnou pre Európsku úniu, a to

- a) v ústrednej správe,
- b) v územnej samospráve,
- c) vo fondoch sociálneho poistenia a fondoch zdravotného poistenia.

Podľa ust. § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, výkonu rozhodnutia podľa osobitných predpisov 14) nepodliehajú prostriedky poskytnuté zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie. Hnuteľný majetok a nehnuteľný majetok obstaraný z prostriedkov poskytnutých zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie nepodlieha výkonu rozhodnutia podľa osobitných predpisov, 14) s výnimkou výkonu rozhodnutia na majetok obstaraný z prostriedkov štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie, o ktorom tak ustanovuje zmluva podľa § 20 ods. 2.

Podľa ust. § 9 ods. 1 písm. g) zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, príjmy štátneho rozpočtu a výdavky štátneho rozpočtu sú organizačne usporiadané do kapitol. Kapitolu tvorí rozpočet: g) Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 21 ods. 1 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, rozpočtová organizácia je právnická osoba štátu, obce alebo vyššieho územného celku, ktorá je svojimi príjmami a výdavkami zapojená na štátny rozpočet, rozpočet obce alebo na rozpočet vyššieho územného celku. Hospodári samostatne podľa schváleného rozpočtu s prostriedkami, ktoré jej určí zriaďovateľ v rámci svojho rozpočtu. Rozpočtové organizácie podľa tohto zákona sú všetky štátne orgány s výnimkou štátnych orgánov, ktoré sú organizáciami podľa § 22 ods. 2. Ak je zriaďovateľom rozpočtovej organizácie štátny orgán, ktorý je organizáciou podľa § 22 ods. 2, príjmy a výdavky ním zriadenej rozpočtovej organizácie sú zapojené na rozpočet rozpočtovej organizácie, ktorej vnútornou organizačnou jednotkou je tento štátny orgán.

Podľa ust. § 40 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, generálna prokuratúra je ústredný štátny orgán a najvyšší orgán prokuratúry nadriadený ostatným orgánom prokuratúry.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že na iný majetok povinného než je majetok štátu, je možné výkon rozhodnutia uskutočniť. Súdny exekútor nevykonáva exekúciu postihujúcu celý majetok, ale len ten majetok, ktorý podlieha exekúcii. Námietkam povinného by bolo možné vyhovieť v prípade, ak by povinný preukázal, že celý jeho majetok je majetkom štátu, ktorý je z exekúcie na základe zákona vylúčený. Dôkazné bremeno znáša povinný. V tomto prípade by musela byť exekúcia následne zastavená. Súd však túto skutočnosť nemal zo strany povinného žiadnym spôsobom preukázanú. Povinný v námietkach proti exekúcii len uviedol, že existujú dôvody na zastavenie exekúcie, pretože sa má postihnúť vec, ktorá nepodlieha exekúcii podľa Exekučného poriadku a súčasne citoval ust. § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z.z. Svoje tvrdenia však nepreukázal a súdu nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce skutočnosť, že celý majetok povinného je z exekúcie vylúčený.

Podľa § 47 ods. 4 Exekučného poriadku, ak exekúcia postihuje majetok alebo práva štátu, doručí exekútor povinnému spolu s upovedomením o začatí exekúcie aj oznámenie, v ktorom označí majetok podľa § 61c ods. 2.

Podľa § 47 ods. 5 Exekučného poriadku, účinky upovedomenia o začatí exekúcie podľa odseku 1 nastávajú márnym uplynutím lehoty podľa § 61c ods. 2, uzavretím dohody podľa § 56 ods. 10 v rozsahu uzavretej dohody alebo právoplatnosťou uznesenia o zamietnutí návrhu podľa § 57 ods. 1 písm. k).

Podľa ust. § 56 ods. 10 Exekučného poriadku, ak exekúcia postihuje majetok alebo práva štátu alebo majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky, exekútor môže s povinným v lehote 60 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie uzavrieť písomnú dohodu o majetku podliehajúcom exekúcii podľa § 61c ods. 2. Počas plnenia písomnej dohody o majetku podliehajúcom exekúcii podľa § 61c ods. 2 exekútor v exekúcii iným spôsobom nepokračuje.

Podľa ust. § 57 ods.1 písm. d) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.

Podľa ust. § 57 ods.1 písm. k) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh.

Podľa ust. §61c ods.1 Exekučného poriadku, exekúcii nepodlieha

a) nehnuteľný majetok štátu v správe správcu podľa osobitného predpisu 7a) okrem nehnuteľností v dočasnej správe podľa osobitného predpisu, 7a)

1Er 2774/2013

Ex 20401/2013

b) príjmy štátneho rozpočtu, prostriedky na bežnom účte štátnej rozpočtovej organizácie a pohľadávky z právnych vzťahov zakladajúcich tieto príjmy,

c) cenné papiere vo vlastníctve štátu a majetkové účasti štátu v právnických osobách,

d) prostriedky určené na krytie schodku štátneho rozpočtu a krytie štátneho dlhu,

e) iný majetok štátu, o ktorom tak ustanoví osobitný zákon.

Podľa ust. § 61c ods.2 Exekučného poriadku, majetok štátu, ktorý nie je uvedený v odseku 1 a majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podliehajúci exekúcii, je vylúčený z exekúcie, ak súd rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. k). Návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. k) môže povinný podať do 60 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

Podľa ust. § 61c ods.3 Exekučného poriadku, exekúciu na majetok štátu podľa odseku 2 možno vykonať len na majetok štátu v správe správcu majetku štátu, 7a) z ktorého činnosti pohľadávka oprávneného vznikla.

Exekučný poriadok taxatívne vymedzuje majetok štátu, ktorý nemožno bez výnimky postihnúť výkonom exekúcie, ako aj majetok štátu, ktorý môže byť predmetom exekúcie, ak o tom rozhodne súd. Ak má exekútor v úmysle postihnúť majetok štátu potenciálne chránený relatívnou exekučnou imunitou, je povinný spolu s upovedomením o začatí exekúcie doručiť povinnému oznámenie, v ktorom predmetný majetok označí. Povinný môže v lehote 60 dní od doručenia tohto oznámenia podať návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. k) Exekučného poriadku alebo s exekútorom uzavrieť dohodu písomnú dohodu podľa § 56 ods. 10 Exekučného poriadku. V tomto prípade účinky upovedomenia o začatí exekúcie (inhibitórium a arrestatórium) nastávajú rozdielne, a to podľa odseku 1 nastávajú márnym uplynutím lehoty podľa § 61c ods. 2, uzavretím dohody podľa § 56 ods. 10 v rozsahu uzavretej dohody alebo právoplatnosťou uznesenia o zamietnutí návrhu podľa § 57 ods. 1 písm. k). Podľa toho, či exekútor s povinným uzavrie alebo neuzavrie písomnú dohodu podľa § 56 ods. 10 Exekučného poriadku a či súd exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. k) Exekučného poriadku zastaví alebo nezastaví.

Súd v prípadoch relatívnej exekučnej imunity zvažuje, či a z akých dôvodov je majetok štátu potrebné chrániť exekučnou imunitou, pričom dôkazné bremeno ohľadne naplnenia hypotézy ustanovenia § 57 ods. 1 písm. k) Exekučného poriadku znáša povinný. Povinný nepredložil súdu žiadne doklady preukazujúce, že jeho majetok je z vykonávania exekúcie vylúčený v celom rozsahu.

1Er 2774/2013

Ex 20401/2013

Z obsahu súdneho spisu ani z predloženého upovedomenia o začatí exekúcie súd nemal preukázané, že by súdny exekútor doručil povinnému oznámenie, v ktorom by označil majetok podľa § 61c ods. 2 Exekučného poriadku. Povinný môže podať návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. k) Exekučného poriadku, do 60 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a to v rozsahu podľa § 47 ods. 1, ods. 4 Exekučného poriadku. Vzhľadom k tomu, že súdny exekútor povinnému spolu s upovedomením nedoručil oznámenie v rozsahu podľa § 47 ods. 4 Exekučného poriadku, nezačala povinnému plynúť lehota na podanie návrhu podľa § 57 ods. 1 písm. k) Exekučného poriadku.

Pokiaľ ide o tvrdenie povinného, podľa ktorého súdny exekútor pochybil, ak spolu s upovedomením o začatí exekúcie nedoručil povinnému oznámenie, v ktorom by označil majetok podľa § 61c ods. 2 Exekučného poriadku (§ 47 ods. 4 Ex. por.), súd má za to, že uvedený postup súdneho exekútora nemožno vyhodnotiť ako iný dôvod neprípustnosti exekúcie (§ 50 ods. 1 Ex. por.). Súdny exekútor bol síce povinný spolu s upovedomením o začatí exekúcie doručiť povinnému aj oznámenie, v ktorom označí majetok podľa § 61c ods. 2 Ex. por., ale ak súdny exekútor nedisponoval v čase vydania upovedomenia informáciou o majetku, podliehajúcej exekúcii, nemohol objektívne toto oznámenie spolu s upovedomením doručiť povinnému. Je však povinnosťou súdneho exekútora, aby v prípade zistenia majetkovej podstaty povinného, z ktorej možno uspokojiť pohľadávku oprávneného túto informáciu bez zbytočného odkladu poskytol povinnému.

Podľa ust. § 243ha zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ak generálny prokurátor podá mimoriadne dovolanie a súčasne s podaním mimoriadneho dovolania navrhne odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, odkladá sa doručením mimoriadneho dovolania dovolaciemu súdu vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

S poukazom na § 50 ods. 1 Exekučného poriadku súd nevyhovel námietke povinného, podľa ktorej je exekúcia neprípustná z dôvodu podania mimoriadneho dovolania zo strany Generálneho prokurátora Slovenskej republiky a to dňa 03.12.2013 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorým napadol rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11Co 2/2013-164 zo dňa 25.09.2013. Podanie mimoriadneho opravného prostriedku a návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia má síce za následok dočasný odklad vykonateľnosti exekučného titulu a to počnúc dňom 03.12.2013, avšak podanie mimoriadneho opravného prostriedku nezakladá dôvod neprípustnosti exekúcie. Do doby, kým o mimoriadnom opravnom prostriedku nerozhodne Najvyšší súd Slovenskej republiky nemožno v exekúcii pokračovať, t.j. dochádza k spočívaniu vykonateľnosti exekučného titulu.

Povinný nepredložil súdu iné doklady, na základe ktorých by súd mohol predmetným námietkam povinného proti exekúcii vyhovieť.

1Er 2774/2013

Ex 20401/2013

Na základe zisteného skutkového stavu súd námietky povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie zamietol, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, nakoľko súdu nebolo preukázané, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vymáhateľnosti a nie sú tu ani iné dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná.

Súd má tiež za to, že neboli splnené podmienky ani na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Nebol tu ani iný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 a § 58 Exekučného poriadku, a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Povinný spolu s námietkami proti exekúcii podal aj námietky proti trovám exekúcie.

Podľa ust. § 201 ods.1 Exekučného poriadku, predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslil odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozorní, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslil ich výšku.

Podľa ust. § 201 ods. 2 Exekučného poriadku /platného a účinného od 01.11.2013/ účastník konania môže vzniesť u exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 4 ods. 1 vyhl.č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak (§ 6, § 14 až 16).

Podľa ust. § 5 ods. 1 vyhl.č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, odmena súdneho exekútora je 20% zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura.

Podľa ust. § 5 ods. 2 vyhl.č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie podľa § 46 ods. 3 zákona, patrí mu 50 % z odmeny vypočítanej podľa odseku 1.

1Er 2774/2013
Ex 20401/2013

Podľa ust. § 5 ods. 3 vyhl.č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, ustanovenie o náhrade hotových výdavkov a o náhrade za stratu času pri výkone exekučnej činnosti tým nie sú dotknuté.

Podľa ust. § 22 ods. 1 vyhl.č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

Exekútor v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 12.12.2013 určil podľa osobitného predpisu (vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov) predbežné trovy exekúcie vo výške 19.162,80€, s upozornením, že trovy exekúcie po uplynutí lehoty na podanie námietok proti exekúcii, v prípade, že pohľadávka nebude uhradená, môžu byť aj vyššie (20% odmena súdneho exekútora vo výške 31.938,00€ + 20% DPH vo výške 6.387,60€).

Platí zásada, že sa uhrádzajú len účelne vynaložené trovy exekúcie. V prípade, že sa uvedená výška trov exekúcie počas exekúcie zmení resp. zvýši exekútor o tom upovedomí povinného a oprávneného.

V súlade s ust. § 201 ods.1 Exekučného poriadku je povinnosťou súdneho exekútora si vyčísliť odmenu súdneho exekútora vo výške ako pri upustení od vykonania exekúcie, náhradu výdavkov a náhradu za stratu času len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie.

Z upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré bolo súdu doručené dňa 23.12.2013 spolu s námietkami povinného proti trovám exekúcie súd zistil, že predbežné trovy exekúcie pozostávajú z odmeny súdneho exekútora vo výške 15.969,00€ + 20% DPH vo výške 3.193,80€. Súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie vypočítal odmenu vo výške 10% z vymáhanej pohľadávky t.j. zo sumy 159.689,18€ (istiny 150.000,00€ + trovy právneho zastúpenia 7.913,40€ + trovy odvolacieho konania 879,76€ + trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 879,52€ + súdny poplatok za vydanie poverenia 16,50€). Súdny exekútor pri výpočte predbežných trov exekúcie postupoval v zmysle ust. § 5 ods. 2 vyhlášky a vychádzal zo správneho základu na určenie odmeny. Nakoľko v upovedomení o začatí exekúcie sa uvádza predbežná výška trov exekúcie a samotné vyčíslenie trov exekúcie sa vyhotovuje na začiatku exekúcie, pod termínom vymožená pohľadávka sa rozumie celá suma, ktorú bude súdny exekútor v predmetnom exekučnom konaní vymáhať t.j. dlžná istina s príslušenstvom (trovy predchádzajúceho konania, trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní, súdne poplatky súvisiace s exekúciou).

Nakoľko súdny exekútor je povinný v exekučnom konaní vymôcť celú dlžnú pohľadávku, má súdny exekútor nárok na odmenu z celkovej vymoženej pohľadávky.

1Er 2774/2013
Ex 20401/2013

Povinný podal námietky proti trovám exekúcie v zákonom stanovenej lehote, avšak nebolo preukázané, že pohľadávku vymáhanú v predmetnom exekučnom konaní uhradil, a preto je povinný v súlade s vyhláškou č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, uhradiť trovy exekúcie, vyčíslené súdnym exekútorom v upovedomení o začatí exekúcie.

Na základe uvedeného a v súlade s citovanými ustanoveniami, súd námietky povinného proti trovám exekúcie zamietol, nakoľko boli vyčíslené v súlade so zákonom a osobitným predpisom a v zmysle zákona účastník konania na strane povinného mal povinnosť tieto v prospech súdneho exekútora uhradiť.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.